

LISTY Z AURA – PONTU

ZIMA 2021

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

aura-pont@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Lenka Garajová (Slovensko)

PREVÁDZAČI (Převozníci)

3 m, 2 ž

tragikomedie / černá komedie

Smrt je definitivní. To si kamarádi říkali, dokud nezemřel jejich kamarád Emil. V tu chvíli smrt najednou narazila na nesmrtelnost ve virtuálním prostředí. Sociální sítě nabízejí totiž možnost zůstat naživu prostřednictvím předem připraveného manuálu. Jenomže – žádný novodobý posmrtný rituál nedokáže zakrýt pocit ztráty a prázdna. Emil toužil oživit vyhynutý druh tasmánského vlka. Po jeho smrti zjišťuje osiřelá skupinka kamarádů, že tím zdánlivě vyhynulým druhem jsou oni sami - jsou totiž druhem lidí, kteří navzdory všem smutečným atrakcím dneška nacházejí smíření v tichu a ve skutečné blízkosti...

Hra provokuje nekonvenčním jazykem a drsnou poetikou a je jakousi mapou smutku a představ o smrti s příchutí černého humoru, ironie a životních paradoxů.

Lukáš Pavlásek

KRETENTÉNA

2 m, 1 ž

konverzační i situační komedie z karantény

Třicátníci Jana a Karel spolu žijí v malém bytě, prožívají partnerskou krizi a Karel začíná být vyplašený z pomalu se šířící epidemie, čímž Janu rozčiluje. Když je Karel pryč, navštíví Janu její milenec Milan, zároveň kamarád Karla. Karel však přijde domů nečekaně dřív, a tak Jana schová Milana do spíže, kam mezitím Karel pořídil ohromné zásoby jídla. Karel s Janou zahájí domácí karanténu a Milan tak nemůže z bytu uniknout, navíc má vybitý mobil. Jeho žena tak po něm po dvou dnech vyhlásí celostátní pátrání. Karel a Jana musí pracovat z domova, což je pro soustružníka a veterinářku poněkud složité. Jana konečně ušije roušku, a tak se Karel může vydat konečně ven vyřídít povolení k vycházení. Milan tak může po několika dnech opustit byt, jenže před domem ho potká vracející se a nic netušící Karel a vezme ho coby návštěvu zpět do jejich bytu. Tam se všichni tři opijí a Karel nutí Milana, aby se sblížil na důkaz přátelství s Janou. Druhý den v kocovině volají Milanově ženě, že je Milan v pořádku. Avšak ukáže se, že jeho žena je nakažená a musí zůstat sama v domácí karanténě, takže Milanovi nezbyvá, než zůstat znovu na pár dní v karanténě u Jany a Karla...

Aktuální satirická komedie populárního komika, herce a spisovatele reaguje na pandemii a bere si na mušku epidemiologickou situaci, opatření proti ní i rozdělení společnosti, když jsou v karanténě spolu zavření dva lidé s odlišnými postoji. Divák v ní najde svižné vtipné dialogy, řadu komických situací a nečekanou pointu.

Jakub Fabel

INSTALACE

5 m, 2 ž

komedie o umění

Satirická komedie odehrávající se v prostředí výtvarné galerie. Abstraktní umělecké dílo (plátno polité čirou vodou) mladého nadějného umělce je při opravě topení neúmyslně poškozeno instalatérem. Umělec si najme právníka kvůli žalobě za zničené dílo, ovšem situace se začne komplikovat poté, co galeristé z New Yorku považují za umělecké dílo onu rezavou skrvnu způsobenou topením. Ředitelka galerie Hrstková má nervy nadranc, teoretička umění Poláková cítí novou šanci, pomocná síla v galerii,

alkoholik Racek vše pouze komplikuje a instalatér Patejdl se stává výtvarným umělcem. Vůdčí silou se stává právník JUDr. Malátný, který přichází s návrhem, že na plátně se jedná o kolektivní dílo jmenovaných. Po zájmu z New Yorku jsou všichni u vytržení z vidiny tučné odměny – nicméně zájem newyorských galeristů pro pochybnosti o autorství díla opadne, a tak Malátný je jediný, kdo z celé situace profituje.

Dynamická hra si bere na mušku odcizený svět umění, ale i typické a všem známé nešvary (řemeslníci, právníci) a v trefné dramatické zkratce směřuje k překvapivému vtipnému finále.

Světová premiéra proběhla v Divadle Radka Brzobohatého v květnu 2019.

Jaroslav Sypal, Libor Petrů, Jan Jiterský

ZÍTRA TO ROZTOČÍME, JAROUŠKU!

5 m, 3 ž

komedie se zpěvy/fraška

Hudební komedie o tom, co všechno jsou lidé ochotni udělat pro peníze. Manželé Evženie a Jaroušek Hádaví jsou nesmiřitelní rivalové, neexistuje nic, na co by měli stejný názor, jsou jako oheň a voda. Do jejich „hádavého“ života nečekaně vstoupí dr. Párátka s lákavou nabídkou zúčastnit se nové reality show. Ten, kdo toho druhého přistihne během měsíce při nevěře, získá tučnou odměnu. Mezi manželi se rozpoutá nelítostný souboj plný komických situací. Nikdo nechce prohrát, ale zvítězit může jen jeden z nich...

Úderná komedie s písněmi, o tom, co všechno jsou lidé schopni udělat pro peníze, má nečekané rozuzlení. Premiéra proběhla v Divadle U Hasičů v říjnu 2015.

Nové překlady

Tom Stoppard (Velká Británie)

POBŘEŽÍ UTOPIE: PLAVBA / ZTROSKOTÁNÍ / ZÁCHRANA
(*The Coast of Utopia – Voyage / Shipwreck / Salvage*)

přeložila Jitka Sloupová

velké množství postav

Jeden z nejambicióznějších projektů světové dramatiky posledního čtvrtstoletí: Stoppard ve své trilogii stvořil dílo až románově epické šíře, „ve svém duchu čechovovské, v měřítku tolstojovské“ (N.Y.Times). Vzdělaností může dnes Stoppardovi konkurovat málokterý autor. K zájmu o ruské dějiny jako prameni mnoha problémů 20. století a o ruskou klasickou literaturu jej přivedla nejen jeho angažovanost ve věci lidských práv (např. v P.E.N.), ale i zkušenosti adaptátora Čechova pro anglická jeviště, jakož i inspirace inscenacemi ruské klasiky londýnského Národního divadla (zejména Gorkého *Letních hostů*).

Pobřeží Utopie zahrnuje tři hry - *Voyage/Plavba*, *Shipwreck/Ztroskotání* a *Salvage/Záchrana* - , v jejichž třicetiletém horizontu kolem revolučního roku 1848 se „pohybuje“ více než 70 postav, většinou historických. Zatímco „hrdinou“ prvního dílu je mladý anarchista Michail Bakunin, druhému a třetímu dominuje socialista Alexandr Gercen, do jisté míry tlumočnick Stoppardových názorů na dějiny a společnost. Stejný prostor však pro své názory ve struktuře hry získávají i např. Turgeněv či Černyševskij. Všechny tyto postavy představuje Stoppard i s jejich lidským, někdy problematickým zázemím, s jejich dobou podmíněnými pohnutými osudy, s jejich slabostmi a paradoxy jejich jednání. Mimořádné pochopení projevuje autor v této souvislosti ženským postavám, lapeným v patriarchálním světě – Bakuninovým sestrám, Gercenovým a Ogarjovovým životním partnerkám. Patří k půvabným detailům Stoppardovy dramatiky, že nejzásadnější historické osobnosti jako Puškin či Marx jsou zde jen vedlejšími, často téměř němými figurami.

Prostředí, ve kterém se postavy pohybují, se během oněch třiceti let přesouvá z Ruska do západoevropského exilu. Nebyl by to ovšem Stoppard, aby se v dramatické struktuře her nepokusil experimentovat - nejpůsobivější metodu zvolil hned v první hře: v prvním dějství *Plavby* se chronologicky odehrávají scény, situované na venkov a do Petrohradu. Kratší druhé dějství pak zahrnuje – opět chronologicky – pouze scény odehrávající se v Moskvě. Teprve v závěru se v divákově vědomí složí celkový obraz děje.

Vzhledem k produkční náročnosti se do inscenování této monumentální trilogie pustilo na celém světě jen několik největších scén (ND Londýn – světová premiéra 22. června 2002, Lincoln Center v New Yorku, Divadlo Komsomolu v Moskvě a Theater Cocoon v Tokiu).

Český překlad vznikl v souvislosti s přípravami třetího dílu souborného vydání Stoppardových her v nakladatelství pražského Divadelního ústavu.

Mark St. Germain (USA)

SCOTT A HEM (Scott and Hem)

přeložila Jitka Sloupová

2 m, 1 ž

Hra o fiktivním setkání velikanů americké literatury – Ernesta Hemingwaye a Francise Scotta Fitzgeralda, odehrávající se na Den nezávislosti roku 1937. Oba někdejší kamarádi svádějí poslední bitvu svých uměleckých ambic a útočí na slabá místa své psychiky. Jejich výpady odrážejí rozdíly v jejich založení i sociálním původu, ale i jejich společnou a oběma reflektovanou tendenci k sebedestrukci... Oběma hrdinům sekunduje postava slečny Eve Montaigneové.

Hra byla u nás poprvé uvedena v Divadle v Řeznické v červnu 2019.

Erich Kästner (Německo)

ŠKOLA DIKTÁTORŮ (Die Schule der Diktatoren)

přeložil Josef Balvín

21 m, 6 ž (možnost zdvojení rolí)

politická tragikomedie

Hra klasika německé literatury Ericha Kästnera z roku 1956, které se zabývá opakující se manipulovatelností člověka a zneužíváním politické moci.

Autor se však chtěl vyhnout pouhému odkazu na nacistickou éru - cílem bylo spíše ukázat „manipulovatelnost a demoralizaci mas, onu zakoušenou formu dehumanizace“. Způsob, jakým se prosazuje politická moc a lidé ji dobrovolně a bez morálních hodnot následují, se netýká jen Třetí říše.

Hra vykresluje skupinu anonymních politiků, tahajících za nitky, např. ministra války, premiéra, jejich osobního lékaře či profesora, to celé ve složitém systému politického rozhodování. Profesor ve škole v paláci Belvedere trénuje dvojníky prezidenta, kteří se tam učí chování, mimice, gestům, výšce hlasu a podobným vlastnostem hlavy státu. Pokud by prezident zemřel, mohou skuteční vládcí státu využít nového prezidenta – ten je, jak se ukáže, již dlouho mrtvý, naživu je pouze jeho manželka a syn. Jejich úkolem je potvrdit údajnou pravost příslušného dvojníka v úřadu. Občané jsou klamáni, zdánlivá hlava státu je jen loutkou v rukou mocných politiků.

Hra zobrazuje absolutní vládu, v níž je ideologie podřízena pouhé touze po moci. Dvojníci nejsou důležití jako jednotlivci, jsou vycvičeni jako zvířata, aby co nejlépe plnili svou roli. Navíc jsou tak silně anonymizováni, že dokonce postrádají jména. „Sedmý“ je jediným dvojníkem, který se zcela svévolně neřídí pokyny, ale sleduje své vlastní, téměř morální záměry. Chce se pomocí státního převratu dostat k moci, ale nepodaří se mu to - změna vlády je nakonec pouze předstíraná a spiklenci jsou pouze nahrazeni novými osobami.

Hra byla poprvé uvedena v únoru 1957 v Mnichově.

Norm Foster (Kanada)

DŮM ROZKOŠE (Jenny's House of Joy)

přeložil Martin Fahrner

5 ž

komedie

Skvělá komedie o nejstarším povolání pro pěťici hereček. Příběh se odehrává v domě „špatné pověsti“ kdesi v Kansasu kolem roku 1870. Pěťice sličných, hlasitých a život milujících „pracujících“ žen na rovinu ukazuje, co obnáší život a láska na hranici slušnosti. Situaci těchto prostitutek poněkud zkomplikuje příchod energií nabitého uprchlíka, který v domě hledá útočiště.

Vtipná i dojemná hra plná komických překvapení byla poprvé uvedena v roce 2007 v Lighthouse Festival Theatre v Ontariu.

Christopher Hampton (Velká Británie)

JEDEN NĚMECKÝ ŽIVOT (A German Life)

přeložila Jitka Sloupová

1 ž

monolog

Hra pro jedinou herečku vznikla na základě skutečného životního osudu Brunhilde Pomsel, Goebbelsovy osobní sekretářky. Brunhilde vzpomíná na své mládí, kdy si velmi přála najít nějakou práci sekretářky. Postupně popisuje své kariérní úspěchy a posuny, které ji postupně vedly výš a výš až na ministerstvo

propagandy. Vzpomíná na svého prvního zaměstnavatele - židovského právníka – i na kolegy ze silně pronacistické rozhlasové stanice, kde pracovala ve stejnou dobu. Vzpomíná i na svou židovskou kamarádku Evu, která ji doprovázela, když se Brunhilde přihlásila k NSDAP, a kterou od určité chvíle už prostě nikdy neviděla a nebylo jí to divné. Brunhilde se netají tím, že necítí žádný podíl viny ani žádné výčitky. Staví se do role *hloupé ženy*, která se prostě jen nezajímala a o ničem nevěděla.

Rozhovory s Brunhilde Pomsel vznikly původně jako podklad pro úspěšný stejnojmenný dokumentární film *Ein deutsches Leben*. Hra měla premiéru na jaře 2019 v Bridge Theatre v Londýně v titulní roli s Maggie Smith. Česká premiéra proběhla v červnu 2021 v Divadle v Řeznické s Kateřinou Macháčkovou.

Lothar Schöne (Německo)

KOŠER NEBE (Der koschere Himmel)

přeložil Michal Kotrouš

5 m, 3 ž (zdvojení postav)

komedie / černá komedie

Bernhardovi zemřela matka. To, co se běžně stává, však rychle přeroste ve velký problém. Matka totiž byla židovka, avšak vzala si křesťana, který jí zachránil za časů Třetí říše život. Její poslední a neotřesitelná vůle je ležet v hrobě po jeho boku, na městském hřbitově. Syn chce samo sebou poslední přání matky splnit – přesto to není tak jednoduché, poněvadž rabín má zakázáno pohřbívat lidi na křesťanském hřbitově – a farář zase nesmí dělat židovský obřad...

A tak začíná souboj s časem, neboť podle židovských regulí musí zemřelý neprodleně pod zem. Bernardův bratranec, jeho žena a jejich společná dcera přiletí z Izraele a rozhádaní se snaží problém vyřešit. Situaci navíc poněkud zkomplikuje palestinský stánkař – nebo ji paradoxně zjednoduší? Po mnoha hektických dnech, v nichž vyplave na povrch i leccos z minulosti a protagonisté se navzájem paradoxně tahají z bryndy („Žid udělá z problému vtip, Němec z vtipu problém“) a divák je svědkem bizarních a zvláštních setkání v pohřebních ústavech, na hřbitovech, s kněžími, rabíny i Palestinci, je nakonec konflikt zdárně vyřešen.

Hra vychází z románu *Das jüdische Begräbnis* (Židovský pohřeb) téhož autora - na knihu vyšly nadšené recenze, které děj srovnávají s filmy Woodyho Allena a vyzdvihují komiku, napětí a vyprávěčské umění, jakož i dojemné momenty knihy.

Didier Poiteaux (Francie)

CHÁPEŠ TO? (Tu comprends?)

přeložil Michal Zahálka

1 m, 2 ž

černá / absurdní komedie

Autor (mj. velký fanoušek Davida Lynche) rozehrává v této absurdní komedii strhující proud zdánlivě šíleného dialogu, který je plný překvapivých zvratů a černého humoru, aby diváky donutil pojmout podezření, že by to celé přece jen mohlo dávat nějaký smysl. Všechno by pak ale bylo ještě šílenější.

Dvě ženy. Jedna. Druhá. Svět jejich nekonečných rozhovorů. Jedné zemřel muž. Ale kam s urnou? Musí to být moderní a šik. Anebo je to jen moderní a šik mluvit o smrti, když se zrovna válíte na gymnastickém míči? Anebo když jste právě na hodině baletu. Dvě ženy. Jedna jako druhá. Pod rouškou přátelství se odehrávají malé bitvy o pozornost, protože jen na té už v dnešním světě záleží. Dvě ženy, dvě urny.

Hry byla u nás poprvé uvedena na festivalu Sněž tu žábu v květnu 2020, poté jako zájezdová produkce v listopadu 2021.

Nepřeložené texty

Anglicky psaná dramatika

William Mastrosimone (USA)

RULES OF DESIRE (Pravidla touhy)

2 m, 1 ž

komorní drama

Napínavé drama nejen o sexuálním ponižování. Voják Matt propašuje na letadlovou loď, kde koná svou službu, ve velké tašce svou partnerku Felicii, jež předtím utekla od drogově závislých rodičů. Hodlá s ní tajně žít v přetlakové komoře letadlové lodi. Pár chce být spolu i za cenu tohoto velkého rizika. Bohužel jsou spolu přistiženi poddůstojníkem Alexem, který začne po Felicii požadovat sex za to, že je neprozradí. Matt pod výhrůžkami propuštění z armády souhlasí – Alexovi bude Felicia „k dispozici“, když bude mít Matt dvanáctihodinové služby. Alex chce nastolit jakousi kámasútru, „pravidla touhy“ a na Felicii si hodlá vše vyzkoušet – vyjde tak najevo spousta věcí o jeho touze, zlomeném srdci, vytrvalosti i přímočarosti, jeho vulgární chování by se dalo rovněž použít jako příklad, jak může muž s velkým intelektuálním a profesním potenciálem zničit přílišné sledování porna. Oba muži tak podléhají svým přehnaným touhám, Matt kvůli lásce a přílišným citům a Alex kvůli sexuálním fantaziím.

Martin Crimp (Velká Británie)

THE CITY (Město)

1 m, 2 ž, dívka

Jakkoli se může zdát, že hra s tímto názvem by mohla být pendantem ke Crimpově předešlé hře, u nás známému *Venkovu*, Crimp se v ní ještě více vzdaluje realistické metodě. Za její motto si zvolil citát z Fernanda Pessoa: „Všechno, co děláme, v umění i životě, je nedokonalou kopií toho, co jsme zamýšleli.“ Překladatelka Clair a její dočasně nezaměstnaný manžel Chris žijí se svými dětmi ve svém londýnském domě. Jednoho dne se Clair vrátí z města s diářem, který jí na nádraží Waterloo daroval portugalský spisovatel a bývalý vězeň svědomí Mohamed. Původně to byl dárek pro jeho dceru, tu však odvedla jeho švagrová v uniformě ošetřovatelky, aniž se s ní stihl rozloučit. Brzy se v jejich domě objeví také sousedka, ošetřovatelka Jenny a stěžuje si na hluk, který na zahradě tropí neustále jejich děti. Její manžel je lékař a je stále ve službě, ve válce, která má proměnit město v prach... Barvitě líčení zabíjení, kterému muž denně asistuje, svědčí o ženě vyšinutosti – nebo ne? Clair, jejíž vztah ke Chrisovi je také plný dvojznačnosti, odjíždí do Lisabonu na překladatelskou konferenci, kam ji Mohamed pozval, a vyslechne zde šokující Mohamedovo přiznání: jeho dcerka je mrtvá, což v něm vyvolá euforii, tato událost je jako poleno přiložené do ohně jeho spisovatelského poslání... Clair Mohameda odsoudí. Znovu se objeví Jenny, které je divné, že žádné děti už v zahradě nevidí. Po Clairině návratu do Londýna nutí Chris malé děvče, oblečené ve zmenšené kopii Jennyina úboru, aby mamince zahrálo na klavír její oblíbenou skladbu a probudilo ji tak z odpočinku po namáhavé cestě... Dívku však zajímá více Clairin deník, který objevila ve skříni. Clair přiměje Chrise, aby z deníku předčítal... Scény, které jsme viděli, byly patrně Clairiny literární pokusy, jak zachytit Město, které máme každý v sobě... Nebo ne? Jenny zůstává, dívka hraje Schuberta...

Hra měla premiéru 8 let po Crimpově *Venkovu* v témže Royal Court Theatre – Jerwood Theatre Downstairs v roce 2008, v režii autorovy dvorní režisérky Katie Mitchellové a s Benedictem Cumberbatchem v roli Chrise.

Martin Crimp (Velká Británie)

THE REST WILL BE FAMILIAR TO YOU FROM CINEMA (Zbytek vám bude povědomý z kina)

7 m, 3 ž / 12 ž / variabilní obsazení

Věhlasný anglický dramatik se vrací k Euripidovým *Fénickým ženám* a z chóru dělá hlavní postavu - dvanáct tajemných mladých žen (v premiérovém uvedení) přenáší slavné postavy z antické mytologie do současnosti. Vzniká tak brilantní nová interpretace antického dramatu.

Zatímco Aischylos napsal *Sedm proti Thébám*, Eurípidés interpretoval tuto látku ve své *hře Fénické ženy*, Crimp se odvolává na mýtus o stále aktuálním Oidipovi, na šílený svět s jeho incestním následnictvím trůnu.

Neil LaBute (USA)

ANSWER TO EVERYTHING (Odpověď na všechno)

3 ž

Komorní hra o třech ženách, jež spřádají plány na pomstu mužům, kteří jim ublížili - reakce na hnutí MeToo a na trend cancel culture. Nervózní a někdy upovídáné vtípkování mezi třemi hrdinkami se ve hře stává rámcem pomstychtivého paktu, který ženy navzájem spojuje, na povrch se dostává doutnající vztek i špatné svědomí. Autor důmyslně pracuje s jazykem, s rychlým a naturalistickým překrýváním dialogů. Postupně sledujeme různá bolestná odhalení, hra se ovšem vyhýbá moralizování, autor svými postavami ani diváky nemanipuluje a tón zdaleka není odsuzující, spíše diváka nutí, aby se zamyslel nad nejasnou hranicí mezi spravedlností a pomstou.

LaBute je znám jako diagnostik temných, nepříjemných rysů lidských vztahů, znepokojivě zkoumá cynismus, krutost a nemilosrdnost. Premiéru si hra odbyla překvapivě v Německu v Augsburgu v roce 2021 – v USA byl totiž autor za své postoje kritizován.

Enda Walsh (Velká Británie)

MEDICINE (Medicína)

1 m, 1 ž a bubeník

Absurdně temná tragikomedie z roku 2021, zčásti až kabaretního ražení, tematizující otázku duševního zdraví a přízračně oscilující mezi realitou a fikcí.

Hlavní postava John Kane, muž středního věku, je pacientem psychiatrické léčebny, kde podle všeho strávil velkou část dosavadního života. Součástí léčby je jednou za rok i „dramaterapie“, fantasmagorické divadlo s převleky, playbackem a hašteřivými výstupy „klaunek“ Mary a Mary 2. Ty během Johnova vyprávění zpodobňují postavy z jeho života, např. nezralé rodiče, šikanující spolužáky, brutálního zřízence léčebny, empatickou spolupacientku a další. V intencích hry ve hře není úplně jasné, jestli je to pro ně rutinní „kšeft“, nebo samy patří ke zdravotnickému personálu, či jsou dokonce pacientky.

Všechny akce rytmizuje a dokresluje hra bubeníka, který je po celou dobu součástí „terapie“. Text zahrnuje básnivé, drsně symbolické pasáže, útržky realistických dialogů z různých prostředí (domov, kostel, škola, léčebna), ale i věčně-humorné reflexe divadla a herecké profese.

Světová premiéra v autorově režii se uskutečnila v srpnu 2021 na Mezinárodním divadelním festivalu v Edinburghu, v listopadu téhož roku se inscenace přesunula do brooklynského St. Ann's Warehouse.

Připravujeme český překlad.

Michele Riml, Michael St. John Smith (Kanada/USA)

THE CULL (Na odstřel)

3 m, 3 ž

konverzační komedie

Základní situace hry, na které s u nás již známou dramatičkou Michele Riml spolupracoval i její manžel, americký herec a spisovatel Michael St. John Smith, připomíná lehce Havlovu Vernisáž. V nově pořízeném domě hostí čtyřicátníci Paul a Nicole své spolužáky ze střední a jejich polovičky. Prvním párem jsou šedesátník, milionář John a jeho žena Lynne, kteří mají právě za sebou cesty do Mexika a na Bali, kde se Lynne snažila meditacemi vyrovnat s definitivním potvrzením toho, že nebude mít děti. Nenucená konverzace této čtveřice odráží nejnovější lifestylové trendy vyšší střední třídy, její kolísání mezi environmentální „odpovědností“ a neschopností odepřít si věci, které si může dovolit. Poněkud jiné starosti má třetí pár: Lewis a Emily se vzali ještě v posledním ročníku školy, protože Emily otěhotněla. Lewis se žije jako umělecký truhlář, Emily teprve nyní dokončuje univerzitu a jejich život, kromě napjatého rozpočtu ovlivňuje i starost o problémového syna. Jsou tedy z hlavních témat konverzace předem vyřazení, ale přesto jsou oba předmětem jisté zájmovosti, jejich vztah je totiž zřejmě neotřesitelný – 25. výročí jejich svatby je ostatně důvodem celé sešlosti. Jako hlavní dar připraví John pro Lewis nabídku, která se neodmítá: Lewis by se mohl stát dodavatelem originálního stylového nábytku do nového turistického resortu, na jehož vybudování se John spolu s Paulem, realitním makléřem, podílí. Lewis s Emily po kratším váhání návrh přijímají, jenže večer ještě nekončí. Několik drobných i větších skandálních odhalení, kterých jsou oba svědkem, nakonec oslavence přiměje, aby – ačkoli jsou patrně jediní, komu v důsledku tyto skandálky vadí - dům spěšně opustili.

Torben Betts (Velká Británie)

FALLING BOY (Uprostřed pádu)

1 m, 1 ž, 1 chlapec (němá role)

Studie jednoho uměleckého manželství začíná vyhrocenou hádkou na jednotce intenzivní péče. Učitel a příležitostný dramatik James se musí bránit obviněním své bývalé ženy, filmové hvězdy Alice, že jeho zanedbáním došlo k pádu jejich malého syna ze střechy domu. (Šokující svědectví sousedů ovšem říká, že chlapec ve svém oblíbeném kostýmu Spidermana ze střechy sám skočil.) V následujících retrospektivách, jež se vracejí do stále vzdálenější minulosti jejich vztahu, i scénách, jež rozvíjejí mezní situaci, v nichž se oba rodiče nacházejí, se odhalují jak limity stále nerovnějšího manželství i jejich charakterů, tak počáteční nejlepší úmysly, s jakými do vztahu vstupovali. James se obrovskou měrou zasloužil o rozjezd Aliciny kariéry, opustil kvůli ní svou původní rodinu, sám však uvízl ve své „križi středního věku“. Alice, zpočátku upřímně toužící po rodinném životě, se s Jamesovou podporou vydá na náročnou dráhu mezinárodní filmové a televizní hvězdy, která je může finančně zajistit. Ukáže se však, že James není schopný ustát dlouhá období odloučení a to, že péče o syna Charlieho je téměř stále jen na jeho bedrech. Odcizení, Jamesův neúspěch a alkoholismus, Alicina nevěra... V nemocniční čekárně oba docházejí k prozření i pokání, k přiznání hlubších důvodů svých selhání. Bohužel je zřejmě pozdě.

Jakkoli výlučná jsou povolání hrdinů, hra je velmi výmluvnou výpovědí o krizi současného vypjatého individualismu. Hra vznikla v roce 2019 a zatím nebyla – z pochopitelných důvodů – uvedena.

Torben Betts (1968) patří k nejdůležitějším autorům dnešního britského divadla, kritici ho označili za „mladšího a temnějšího bratra Alana Ayckbournů“. U nás se zatím hrála pouze jeho *Kočka v oregánu / Vincenc (Invincible)*.

Marina Carr (Irsko)

iGIRL

1 ž / variabilní obsazení

Drama z roku 2021 napsané volným veršem a sestávající z 21 krátkých úseků. Skrze prolínající se monology, hlasy několika archetypálních žen - Antigony, Iokasté, Jany z Arku, ale i bezejmenné „neandrtálky“, reflektuje autorka podoby ženství v běhu historie. V dalším plánu pracuje se svým osobním příběhem, ženskou zkušeností v rámci vlastního rodinného „kmene“, kde traumata nedosahují drastičnosti mýtů, přesto tvoří neuroticky šířavé podhoubí její každodennosti. Osobní linka hry tak zahrnuje pasáže, v nichž se autorka vyrovnává s problematickým vztahem k otci, s jeho nedávnou smrtí, ale i se svou pomíjivostí. Kontrast obsahu a formy vytváří místy až „hypnotizující“ napětí.

Zajímavá herecká příležitost pro jednu herečku, případně početnější obsazení. Při světové premiéře v říjnu 2021 v dublinském Abbey Theatre a v režii umělecké šéfky Caitríony McLaughlin interpretovala celý text Olwen Fouéré.

Thomas Eccleshare (Velká Británie)

PASTORAL (Pastorála)

5 m, 3 ž

Postapokalyptická hra se odehrává v jakési surrealistické budoucnosti, kdy příroda již pohltila části měst a jejich hlavní ulice. Stará žena jménem Moll čeká ve svém bytě na muže, jenž má dorazit z místa zvaného Ocado. Když však začne hrozit, že ji nemilosrdná příroda, stromy a větve odříznou od světa, je nucena opustit svůj domov a prosadit se v divokém lese, který je nyní novou Anglií. Hra je plná překvapujících postav i dějových zvratů, popisů napínavých nebezpečí i hledání lásky na tomto konci světa.

Autor s tímto textem vyhrál celostátní soutěž Verity Bargate Award 2011, jejímž cílem je najít nejlepší novou hru začínajícího autora.

William Gibson (USA)

MIRACLE WORKER (Zázračná práce)

7 m, 7 ž

Příběh Annie Sullivanové a její studentky, nevidomé a němé Helen Kellerové. Hra zobrazuje složitý vztah mezi osamělou učitelkou a její svěřenyní. Uvězněná v utajovaném, mlčenlivém světě, neschopná komunikace, má Helen sklony k násilí, rozmazlenosti a její rodina s ní také tak zachází. Pouze Annie si uvědomuje, že v ní je život a duše, která čeká na záchranu z temného, trýznivého ticha. Ve scénách plných intenzivní fyzické a emocionální dynamiky se Annin úspěch s Helen nakonec dostaví s vyslovením jediného, klíčového slova: „Vodu...“.

Hra získala prestižní ocenění Tony Award za rok 1960.

Německy psaná dramatika

Elfriede Jelinek (Rakousko)

LÄRM. BLINDES SEHEN. BLINDE SEHEN! (Hluk. Tápání. Slepí vidí!)

3 m, 3 ž / variabilní obsazení

„Mocní nás sledují.“

„My“ jakožto dav občanů čelí různým Gatesům, Kurzům, Sorosům či Rothschildům, Číňanům a Američanům, ale i bohům či čarodějkám. Mocní nás však nesledují s kdovíjakou lhostejností, jak jsme si „my“ dlouho mysleli - oni se o nás intenzivně zajímají. Vytvořili virus speciálně k tomu, aby nás zdecimoval, vyvinuli vakcíny, které nás spolehlivě zabíjejí, a případně nám pod kůži vpraví mikročipy, aby nás během posledních předsmrtných křečí neztratili z dohledu.

O ztrátě důvěry a rostoucím odcizení mezi těmi „dole“ a těmi „nahore“ se příliš nemluví. Intenzivní, toxický a fyzický je vztah mezi bohy a pozemšťany, mezi Kirké a skupinou přeživších mužů v čele s Odysseem, které čarodějka pomocí neznámé tekutiny promění v prasata. Jenže nešlo i předtím o prasata? Nebyli to právě lidé jakožto prasata, kteří významně přispěli k rozšíření viru za hranice okresu? A co velké masokombináty, kde se prasata hromadně zpracovávají na potraviny? Pandemie, vnímaná jako prasečí chřipka, která je opředaná mýty, inspirovala autorku k originálnímu, jasnozřivému textu o tom, jak málo rozumíme a chceme rozumět své situaci a jak málo hluku kolem ní děláme. *„Oni nás nevidí, neslyší, ale chtějí nás zničit.“*

Hra byla poprvé uvedena ve vídeňském Burgtheateru v září 2021.

Rainald Goetz (Německo)

REICH DES TODES (Říše smrti)

variabilní obsazení

Autor v této hře popisuje vládu, která využívá situaci k tomu, aby s údajným vlasteneckým zápallem zničila demokracii. Jde o „válku proti terorismu“, kterou George W. Bush vyhlásil bezprostředně po útocích z 11. září – Goetz se zabývá tím, co se ve jménu této války stalo, pokud jde o zneužívání moci a porušování lidských práv v samotné Americe, ale především také ve válce v Iráku, která byla podle mezinárodního práva nezákonná, a rovněž v amerických zajateckých táborech. Tyto události byly novináři podrobně zdokumentovány, ovšem v této hře nejde o dokumentaci: skutečné osobnosti současných dějin autor přejmenovává, dává jim různá jména, která upomínají na osobnosti z různých dob, např. Roon, pruský ministr války v 19. století, Kelsen, slavný ústavní právník Výmarské republiky, nebo Schill, bývalý politik z Hamburku. Najdeme zde nový kontext, ale i přímé narážky, například na německý fašismus. Na druhou stranu dává více asociativních podnětů prostřednictvím mezititulků, hudebních motivů, paralelních světů, které rezonují podprahově a dávají dílu širší záběr. Goetz se snaží přemýšlet o strukturách mocenské politiky a zneužívání moci a klade si otázku, jaké faktory se musejí sejít, aby zlo získalo převahu. Takovéto krize totiž mohou být pro dnešní autokraty skvělými okamžiky - historie však také ukazuje, že někdy se na scéně objeví lidé, kteří umějí krizi naplnit novým smyslem.

Hra byla uvedena v září 2020 v Deutsches Schauspielhaus Hamburg.

Anna Neata (Německo)

OXYTOCIN BABY

1 m, 3 ž / variabilní obsazení

Na počátku je porod, který ve skutečnosti žádný porod není. Stejně jako ve hrách o narození Ježíška, kde se to nakonec taky prostě jen tak nějak stane. Je to zrod lásky, nejistoty. Něco, co svědčí, jako poporodní

jizva, jako by vyšlo ven něco, co se už nevrátí. Něco, co se usadí a lepkavými konečky prstů si protírá řasy. Něco, co roste jako kvasinky, když je necháte bez dozoru.

Skutečný porod se odehraje později, narodí se mimino, ve vagónu na podlaze, ne, mezi sedadly, ne, nějak vypadne ze stropu. Vyvalí se, vyklouzne, spadne. Jsou myšlenky, kterým je třeba pomoci na svět – a jiným ne. Ticho, prázdnota, ženský sbor jako neškolený archiv: jak může být zrození začátkem, když víme, co teprve přijde?

Anna Neata, držitelka stipendia Hanse Gratzera 2020, ve svém dramatickém debutu píše velmi muzikálním a formálně podmanivým způsobem o těhotenství a mateřství, kontrole porodnosti a sebeurčení. Přitom do popředí staví fyzikální podmínky a procesy. Nechává promlouvat historické osobnosti, jako je např. paní Mittermayerová, která ve Vídni nelegálně prováděla potraty, lékař Lukas Boër, průkopník moderního porodnictví ve Vídni, či Susanna Margaretha Brandtová, která inspirovala Goetha k postavě Markétky. Objevují se však i odkazy na popové písně a filmové muzikály (Dirty Dancing), které zpívají (mladé) ženy miminům.

Oceněná hra byla uvedena v Schauspielhaus Wien v říjnu 2021 (poté např. i na Pražském divadelním festivalu německého jazyka v listopadu 2021).

Dorian Brunz (Německo)

BEACH HOUSE (Dům na pláži)

2 m, 2 ž

Dvojčata Ronny a Taylor slaví narozeniny na karnevalu - několik bezstarostných společných hodin, jako každý rok. A pak si Ronny u stánku vylosuje hlavní cenu: zájezd na Floridu, dva týdny v domě na pláži. Bílý písek, modré moře - to zní jako ráj. Jejich sen o lepším životě se najednou zdá být hmatatelný - pryč od své práce na částečný úvazek, chtějí prostě zůstat tam, kde vždycky svítí slunce. Vezmou s sebou i jejich nemocnou matku. Čeká je světlá budoucnost? Šťěstí se zdá být na dosah, dokud se oba nedozvědí, jaké podmínky jsou s floridským pozemkem a domem spojeny. Aby se nevzdali svých nadějí, zapletou se do nebezpečných obchodů a spirála násilí a závislosti se začne nezadržitelně roztáčet...

Autor konfrontuje touhy a sny o bezstarostné budoucnosti s brutální a záludnou realitou, proti níž jsou nuceni sourozenci bojovat. Hra byla uvedena v říjnu 2020 v Deutsches Theater Berlin.

Připravujeme český překlad.

Clemens J. Setz (Německo)

FLÜSTERN IN STEHENDEN ZÜNGEN (Šepot ve stojících vlacích)

2 m, 1 ž

C. žije osaměle – žena mu zemřela, ale na to se nikdo neptá. Jeho jediným spojením se světem je telefon, s nímž chce „proniknout do nitra Země“. Za tímto účelem C. vytáčí telefonní čísla horkých linek z nevyžádaných e-mailů, které mu přišly. Na druhém konci zvedají telefon různé Ulrichové, Angeliky, Martiny... Ze sluchátka se pravidelně ozývá lámaná němčina a různé přízvuky. Zaměstnanci těchto různých call center sedí v open spacech v zahraničí a předstírají, že jednájí jménem německého spolkového ministerstva financí či jménem dodavatele elektřiny. Požadují po lidech platby, které údajně nebyly provedeny. C. prokoukne jejich podvodné jednání a rozluští i taktiku, která se skrývá v důmyslné spleti otázek podvodníků. Tyto zákeřné hovory si začne C. zobecňovat a stanou se pro něj globálnějším, existenciálním problémem a bolestí. Jeho deklarovaný cíl se stává jeho posedlostí: vyhnat ony „zombie“ z anonymity jejich call center, vytrhnout je z jejich robotické existence. C. tomu říká „nucená humanizace“ – šikovně a provokativně přinutí operátory, aby se odchýlili od naučeného scénáře, a záludně z nich vymámí soukromý detail či přinejmenším skutečné křestní jméno. Zároveň si však nepřeje nic jiného, než aby ho někdo oslovil jeho vlastním jménem, aby se s ní někdo seznámil. A nakonec zvedne telefon, když mu náhle někdo zavolá...

Autor s jazykovým mistrovstvím a rafinovaností přivádí své postavy v rámci rozmarného magického realismu téměř k šílenství a vykresluje obraz jejich absurdního života a obecně i absurdních následků dnešní globalizace.

Hra byla uvedena v květnu 2021 v Schauspiel Graz.

Hans Dieter Schreeb, Michael Schanze (Německo)

HEIDI (Heidi, děvčátko z hor)

5 m, 3 ž, sbor

rodinný muzikál podle populárního románu pro děti

Švýcarská spisovatelka Johanna Spyri vydala v roce 1880 dětský román Heidi o osudech sirotka z Alp, který je konfrontován s velkoměstem – na tomto díle vyrostly celé generace dětí, byly natočeny i tři filmy (1937, 1993, 2015). Ke 135. autorčinu jubileu vznikla rovněž muzikálová adaptace.

Nadčasový příběh, který stále nese moudré poselství o tom, že bát se je snadné, ale nebát se dá práci. Hlavní hrdinou je malé děvčátko Heidi, které svou opravdovostí, upřímností, láskou a radostí dokáže otevírat i ta nejzatvrzelejší srdce.

Heidi je osiřelé děvčátko, které tráví nejšťastnější dny dětství společně s kamarádem Peterem při hlídání stáda koz, radostného hraní a užívání si svobody švýcarských Alp, kde bydlí v prostém srubu u svého dědečka. Naplno prožitým dnům je však náhle konec, když je Heidi převezena tetou Dete do německého Frankfurtu nad Mohanem, kde má dělat společnost nemocné dívce Kláře ze zámožné rodiny. Dívky se sice ihned skamarádí, ale Heidin stesk po dědečkovi, Peterovi a horách je příliš velký...

Muzikál byl s úspěchem uveden v říjnu 2018 ve vídeňském MuseumsQuartier, poté následovalo turné po Rakousku a Švýcarsku.

... a další

Wajdi Mouawad (Kanada/Libanon)

VÖGEL (Ptáci - Tous des oiseaux)

4 m, 4 ž

Wahida a Eitan se setkávají v čítárně univerzitní knihovny na americkém východním pobřeží. Mladý biogenetik s židovskými kořeny se bezhlavě zamiluje do arabské doktorandky z New Yorku. Pro Eitanova otce, náboženského fanatika, je tento vztah nepřijatelný. Eitan však bojuje proti těžkému dědictví předků: „Naše bytí je našim genům fuk. Traumata otce nemáš zapsaná v chromozomech.“ Během výzkumné cesty je Eitan vážně zraněn při bombovém útoku na izraelsko-jordánské hranici. Zatímco je v nemocnici, Wahida vyhledá jeho babičku. U Eitanovy postele se tak sejdou tři generace ze tří kontinentů a hrozí, že dojde k odhalení dobře střeženého tajemství prarodičů.

Úspěšná inscenace divadla Schauspiel Köln byla rovněž uvedena v rámci Pražského divadelního festivalu německého jazyka v listopadu 2021.

Wajdi Mouawad je libanonsko-kanadský spisovatel, herec a režisér. V kanadském a francouzském divadle je známý pro politicky angažovaná díla, Jeho práce se často točí kolem rodinných traumat, válek, zrady...

Máme k dispozici německý překlad.

JE Z ČEHO VYBÍRAT

- archiv starších Listů z Aura-Pontu najdete [zde](#)
- celou naši nabídku her najdete v našem rozsáhlém katalogu [zde](#) – můžete využít i pokročilé vyhledávání např. dle počtu postav, žánru, jazyka...
- připravili jsme pro vás i speciální tematické nabídky - [zde](#) (např. dramaturgie, hry pro amatérské spolky, muzikály...)